

การสื่อสารโน้มน้าวใจทางการเมือง: กรณีศึกษาการเมืองในช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549 (POLITICAL PERSUASIVE COMMUNICATION: A CASE OF THAI POLITICAL SITUATION BEFORE THE GENERAL ELECTION ON APRIL 2, 2006)

บัณฑิตกา จารума 4536064 LCCD/M

ศศ.ม. (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : ดวงพร คำบุญวัฒน์ M.A., สุมิตรา สุวรรณ์เดชา, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการสื่อสารโน้มน้าวใจในช่วงก่อนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ 2 เมษายน 2549 กรณี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรควรลาออก/ไม่ควรลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยศึกษาจากวาทกรรมของผู้ส่งสาร 4 ท่าน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายต่อต้าน ได้แก่ พล.ต.จำลอง ศรีเมือง นาย ธีรยุทธ บุญมี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ และฝ่ายรัฐบาล ได้แก่ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร จากหนังสือพิมพ์มติชน ไทยโพสต์ และไทยรัฐ ในช่วงวันที่ 14 มกราคม ถึง 2 เมษายน 2549 รวมเป็น 237 ฉบับ

ผลการศึกษาพบว่า เนื้อหาโน้มน้าวของฝ่ายต่อต้านมี 5 ประเด็น ได้แก่ 1) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่เหมาะสมต่อการเป็นนายกรัฐมนตรี 2) การบริหารงานไม่ถูกต้อง 3) เป็นความต้องการของประชาชน 4) เป็นต้นเหตุความแตกแยกของประชาชนในชาติขึ้นวิกฤต และ 5) จะสร้างปัญหาแก่ประเทศไทยในอนาคต ส่วนเนื้อหาโน้มน้าวของฝ่ายรัฐบาล มี 7 ประเด็น ได้แก่ 1) คุณสมบัติหรือคุณลักษณะของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรมีความเหมาะสมต่อตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 2) การบริหารงานของรัฐบาลถูกต้อง 3) ผลงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ 4) เป็นความต้องการของประชาชน 5) คุณสมบัติ/คุณลักษณะของฝ่ายต่อต้านไม่น่าเชื่อถือ 6) วิธีการแสดงออกของฝ่ายต่อต้านไม่ถูกต้อง และ 7) จะเกิดผลเสียต่อประเทศในอนาคต หาก พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตรไม่ลาออก ด้านหลักฐานในการโน้มน้าวของฝ่ายต่อต้านมี 5 ประเภท ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ และ 5) การพรรณนาความ ส่วนหลักฐานของฝ่ายรัฐบาลมี 7 ประเภท ได้แก่ 1) การยกตัวอย่าง 2) การเปรียบเทียบ 3) การใช้พยาน 4) การอ้างสถิติ 5) การพรรณนาความ 6) การให้รายละเอียด และ 7) การบอกเล่า สำหรับภาษาในการโน้มน้าวของฝ่ายรัฐบาลมี 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) การใช้คำ/กลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่นเป็นส่วนขยาย และ 2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ ส่วนภาษาในการโน้มน้าวของฝ่ายรัฐบาลมี 5 ลักษณะ ได้แก่ 1) การใช้คำและกลุ่มคำที่มีความหมายเชิงหนักแน่น 2) การใช้คำแสดงโวหารภาพพจน์ 3) การใช้คำสแลง 4) การใช้คำอุทาน และ 5) การใช้คำในภาษาถิ่น วิธีการสื่อสารโน้มน้าวของทั้งสองฝ่ายมีความเหมือนและความแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะเป้าหมายทางการเมือง สภาพสังคม ภูมิหลังและความสามารถทางการสื่อสารโน้มน้าวใจของผู้ส่งสาร และการนำเสนอของสื่อมวลชน

ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ควรตระหนักว่าวาทกรรมในช่วงนี้เป็นความพยายามในการโน้มน้าวของเจ้าของวาทกรรมและการเลือกนำเสนอของสื่อมวลชน และควรรับข่าวสารจากสื่อมากกว่าหนึ่งแหล่งเพื่อให้เกิดความสมดุลทางความคิด สำหรับสื่อมวลชนควรนำเสนอข่าวสารที่มีความสมดุลของข้อมูล

คำสำคัญ : การสื่อสารโน้มน้าวใจ / การสื่อสารทางการเมือง / วาทกรรมในหนังสือพิมพ์

POLITICAL PERSUASIVE COMMUNICATION: A CASE OF THAI POLITICAL SITUATION
BEFORE THE GENERAL ELECTION ON APRIL 2, 2006

BANTIKA JARUMA 4536064 LCCD/M

M.A. (LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION AND DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORS: DUANGPORN KAMNOONWATANA, M.A., SUMITTRA SURARUTDECHA,
Ph.D.

ABSTRACT

The objective of this study was to analyze the political debate preceding the general election on April 2, 2006 about whether Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra should or should not resign as Prime Minister. This analysis is based on the speeches of 4 persons divided into 2 groups: The opposition, Maj.Gen. Chamlong Srimuang, Abhisit Vejjajiva, and Teerayut Boonmee, and for the government Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra. The speeches were printed in 237 newspapers belonging to Matichon, Thai Post, and Thai Rath from January 14 to 2 April 2, 2006.

The results show that the opposition used 5 persuasive reasons for Taksin's resignation: 1) Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra's qualifications and personality were unsuitable for the prime minister position. 2) The government administration was not competent. 3) Many and various people demanded his resignation. 4) He was the cause of civil disharmony. 5) Thailand would have many future problems if he did not resign. The government offered 7 reasons why he shouldn't resign: 1) Pol.Lt.Col. Taksin Shinnawattra was suitably qualified to serve as prime minister. 2) The government administration was efficient. 3) The government's work was effective. 4) Most people needed him as Prime Minister. 5) All persons in opposition were unreliable. 6) Some anti-government activities of the opposition were illegal and undemocratic. 7) Thailand would have many problems if he resigned. The opposition used 5 kinds of persuasive evidence: 1) example, 2) analogy, 3) testimony, 4) statistics, and 5) description. The government used 7 kinds of persuasive evidence: 1) example, 2) comparison, 3) testimony, 4) statistics, 5) description, 6) details, and 7) narration. The opposition used persuasive language with 2 characteristics: 1) complement with emphatic words/phrases, and 2) figures of speech. The government used persuasive language with 5 characteristics: 1) complement with emphatic words/phrases, 2) figures of speech 3) slang, 4) exclamations, and 5) Northern-Thai dialect. The factors that affected persuasive political communication were political targeting, social context, sender's background and persuasive competence, and mass media reporting.

From the study, it is recommended that newspaper readers should realize that speeches in the news are the speaker's attempt to use persuasive communication and selection of mass media to convince the audience, and therefore readers should receive news from more than one source to obtain a balanced view. Mass media should report news objectively and impartially.

KEY WORDS : PERSUASIVE COMMUNICATION / POLITICAL COMMUNICATION/
RHETORICAL DISCOURSE IN NEWSPAPERS

229 pp